

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

I. évfolyam, 38. szám

2012. február 13.

A partvonal kényelme

Régmúlt időről, barátságokról, munkahelyi közösségekről és összetartozásról beszélgettünk a minap ismerőseimmel. Ezek a fogalmak lassan a feledés homályába merülnek, hiszen napjainkban inkább beszélgetünk megélhetési gondokról, munkahelyek elvesztéséről, széthúzásról, megosztottságról. Mivé alakult körülöttünk a világ, hová lettek régi értékeink? Hová lett a kiszámítható jövő, miért alakult át a közösségek ellenséges táborokká? S vajon miért a politika szövi át mindennapjainkat?

Ma mindenki, mindenhol politizál, ami úgy gondolom nincs teljesen rendjén. Vagy ez lenne a demokrácia lényege? Nyilván nem, és nem attól leszünk demokraták, ha politikai nézeteink miatt családok, baráti társaságok válnak a parttalan viták áldozatává. Az összetartozás, összefogás helyett egyre inkább a megosztottság feneketlen gödrébe esünk, ahonnan nagyon nehéz lesz a visszakapaszkodás.

Többen még emlékezünk azokra az időkre, amikor örömmel jöttünk dolgozni, munkatársainkban nem az ellenséget, sokkal inkább a barátot kerestük és találtuk meg. Nem kellett attól tartani, hogy akiben megbízhattunk, az hátba szúr, ha hátat fordítunk neki. Persze most mondhatják többen is, hogy megváltozott a világ, s ezzel együtt az emberek által felállított értékrendek is, felnőtt egy új generáció új lehetőségekkel. Régen mindannyian összetartoztunk, valamennyien csupa nagybetűs VASUTASOK és BARÁTOK voltunk, meghallgattuk és megértettük egymás gondjait. Együtt vállaltunk egymásért terheket, de már azokat sem egyformán cipeljük, az eredményekért viszont mindenki egyformán tartja a markát. Például divat lett amolyan potyautasként, a függetlenség álcája mögé bújva élvezni a szakszervezetek által kiharcolt eredményeket.

De vajon megengedhetjük-e ma magunknak a függetlenséget? Elvárhatjuk-e munkatársainktól, hogy a mi érdekeinket is képviseljék, ha még egy köszönömöt sem adunk érte? Mondhatnánk, hogy a köszönömökkel tele a padlás, de sokan még ezzel is fukarkodnak. Meg egyébként is, miért köszönjünk meg valamit, amit kritikával is illethetünk, mert kritizálni és a tetteket megkérdőjelezni a legkönnyebb, ráadásul nem kerül semmibe. Olyasmi ez, mint amikor egy futballmeccsen a nézők többsége Pelé tudásának birtokában van, amit meg sem kell mutatnia, elég, ha bekiabál a pálya széléről.

Tudom, nem jó a múltat visszasírni, a látszat ellenére nem is volt célom. Az elmúlt húsz év sok értéket elmosott, sok közösséget semmivé tett, bizony az ilyen változás időnként előfordul egy ország történelmében. De azt nem tudom elfogadni, hogy a társadalom szinte semmit nem kapott az elvesztett értékekért cserébe. Ettől már csak az rosszabb, hogy nagyon kevesen képesek új értékeket teremteni, valójában a társadalmunk elfogadta ezt az ürességet, szinte örül annak, hogy látszólag szabad lett. És közben csak úgy, mint a „független” potyautasok, árgus szemekkel figyelik a partvonalról, mit kaparnak ki nekik a játékosok.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Whiskys hungarikum

Miközben Péntek délre igazi vasutasnapi hangulat érződött a kis csapaton. Jó, az igazi talán túlzás, mert hol vannak már azok az idők, amikor a szolgáltatás a restiben történt. Természetesen maradt minden, hiszen sosem maradt semmi a korszokban. Mindenesetre látszott, hogy a fizetések már a számlán, sőt, Büdöskén már azt is láthattuk, hogy sikerült visszaszerezni feleségétől a bankkártyát.

– Hé, te! – fordult hozzá a főnöke – csak nem bolti cigit szívsz? – és közelebb hajolt Büdöskéhez.

– Naná! – válaszolt a piás cimbor, bár szokásától eltérően éppen csak ittas volt – én legalább hozzájárulok a nemzet felemelkedéséhez – fejezte be, és magasra emelte a fejét.

A dohányzóban, ahol jó páran etették a rákokat, vidám moraj hallatszott. Többen megmutatták, mit vettek ma reggel a piacon, és kérdően néztek Büdöskére.

– Úgy látom, haver, magadra szeretnéd haragítani a türelmi zóna törzsvendégeit – szólt végül az egyik öreg vasutas.

– A fenét – kezdte válaszát a „haver” – csak tegnap azt mondta a pap a templomban...

– Mióta jársz a templomba, jómadár? – szólt közbe egyik kollégája – eddig úgy tudtam, csak oda szeretsz menni, ahol nem sajnálják a misebort – és a zóna ismét jókedvre derült.

– Néha elmegyek – és nagyot szívott a cigijébe – mert utána az anyós megkínál egy-két pohárka borral, na – vallotta be töredelmesen a valóságot – de nem ez a lényeg, hanem amit a pap prédikált.

– Akkor nyögd már ki végre – szólt Okoska, és csendre intette a közönséget.

– Na, szóval azt mondta a pap, hogy pellengérré állítják hazánkat az Unióban, meg, hogy hamarosan derésre húzzák Vityát. Ja, ezt már a fiam olvasta a számítógépen, de a lényeg, hogy mindenki ellenünk van, tehát össze kell fogni a magyarnak – és ismét büszkén nézett körül.

– Hát a deres az nem egészen úgy van – kezdte Okoska elgondolkodva – ha jól emlékszem, baranyai szakszervezetisek kavarnak Brüsszelben a Munka Törvénykönyve miatt. Amúgy meg mit kerestél akkor ma reggel a piacon?

– Mit, mit, hát cigit – nézett kollégájára mérgesen, amiért elárulta – de a sört mindig boltban veszem – mondta fellelegezve, amiért sikerült visszavágnia.

– Aha – szólalt meg a főnök – akkor ezek szerint holnap tele lesz veled a tévé, mint a whiskys rablóval?

– Ne hasonlíts egy rablóhoz – mondta sértődötten – de a tévével kiegyezhetünk – nézett körül vigyorogva.

– Miért ne hasonlítsalak – szólt közbe Okoska – ő sokkal menőbb, mint bármelyikünk.

–Igaz...akkor hagyjam a francba a boltokat? – kérdezte bizonytalanul.

– Amit akarsz, azt csinálsz, de ettől még nem marad el a pellengér, sőt, ha nem vigyázol, akár deresre is húzhatnak.

– Mint Vityát...tényleg, miért a baranyaiak, miért nem a pesti szakszervezetisek kavarnak?

– Gondolom, mert aki aláírt a kormánynál, attól érdekes volna egy ilyen húzás. De nem számít cimbor, attól még deresre húzhatnak!

– Nem fognak, mert annyi eszem nekem is van, mint annak a rablóknak – és óvatosan, hogy messziről ne lássák, előhúzott egy Jim Beam-es palackot – szerintetek nem kéne mégis összefognunk?

A whisky láttán mindenki azonnal összefogás-párti lett, és elindultak a vonatjuk felé. Tán még küldenek a pesti szakszervezeteknek is egy-egy üveggel.

Dolhai József

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Helyi hírek röviden

Rail Cargo Hungaria Zrt.

Mint ahogyan arról már korábban beszámoltunk, egyeztetést kezdeményeztünk a Rail Cargo Hungaria Zrt. Területi Üzemeltetési Központ vezetőjénél azon kocsivizsgálók ügyében, akik vonat fel és átvételi tevékenységet végeznek. Kértük a munkáltatói jogkörgyakorlót, hogy kezdeményezze a 10%-os alapbéremelést. Kezdeményezésünknek köszönhetően február 01-vel első lépcsőben Fényeslitke állomáson kapják meg a kocsivizsgálók a vonatfelvételért járó 10%-os alapbéremelést, míg Eperjeske Árufuvarozási Kirendeltség kocsivizsgálói két ütemben, április, illetve június 01-vel.

Erősáramú Szakasztechnikusok

A VSZ Elnökség 2012. január 25-i ülésének határozata alapján önálló alapszervezet jött létre Kisvárdán. Az új alapszervezet tisztségviselőinek megválasztására 2012. február 10-én került sor. Az Erősáramú Szakasztechnikusok SZB titkárának Csobai Károlyt választották meg, elnöke Neviczki István, gazdasági felelőse pedig Turgyán Krisztián lett. A megválasztott tisztségviselőknek ez úton gratulálunk, munkájukhoz jó erőt és egészséget kívánunk.